

Sygn. akt **IV U 492/18**

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 28 marca 2019 r.

**Sąd Okręgowy w Rzeszowie IV Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych
w składzie:**

Przewodniczący: SSO Jolanta Krzywonos

Protokolant: st. sekr. sądowy Maria Misiuda

po rozpoznaniu w dniu 28 marca 2019 r. w Rzeszowie

sprawy z wniosku Z. B.

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddział w R.

o rentę

na skutek odwołania Z. B.

od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w R.

z dnia 15/02/2018 r. znak (...)

***zmienia zaskarżoną decyzję Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w R. z dnia 15/02/2018 r ,
znak: (...) w ten sposób, że przyznaje Z. B. prawo do renty z tytułu częściowej niezdolności do
pracy od daty zaprzestania pobierania świadczenia rehabilitacyjnego do 31 grudnia 2019r oraz
ustala brak odpowiedzialności organu rentowego za nieustalenie ostatniej okoliczności niezbędnej
do wydania decyzji.***

Sygn. akt: IV U 492/18

UZASADNIENIE

wyroku z dnia 28. III. 2019r.

Decyzją z dnia 15.II.2018r. znak: (...) Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w R. po rozpatrzeniu wniosku Z. B. odmówił przyznania prawa do renty z tytułu niezdolności do pracy, powołując się na orzeczenie Komisji Lekarskiej ZUS z dnia 9.II.2018r., zgodnie z którym wnioskodawca nie został uznany za niezdolnego do pracy.

Od powyższej decyzji odwołanie złożył wnioskodawca Z. B. , podnosząc, że w dalszym ciągu się leczy i jest niezdolny do pracy .

Organ rentowy w odpowiedzi na odwołanie wniósł o jego oddalenie, podtrzymując stanowisko wyrażone w zaskarżonej decyzji.

Sąd Okręgowy ustalił następujący stan faktyczny:

Z. B. urodził się w dniu (...) W dniu 31.X.2017r. złożył wniosek w sprawie ustalenia prawa do renty z tytułu niezdolności do pracy przyznawanej na podstawie przepisów ustawy z dnia 17.12.1998r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych.

Orzeczeniem Lekarza Orzecznika ZUS z dnia 14.XII.2017r. wnioskodawca został uznany za zdolnego do pracy. Takie samo stanowisko zajęła Komisja Lekarska ZUS w orzeczeniu z dnia 9.II.2018r. Wnioskodawca jest z zawodu kierowcą operatorem .Do dnia 5.XII.2017r pobierał świadczenie rehabilitacyjne.

(dowód: dokumentacja w aktach ZUS)

W celu ustalenia stanu zdrowia wnioskodawcy , a w szczególności, czy jest on częściowo niezdolny do pracy, zgodnej z poziomem posiadanych kwalifikacji i czy niezdolność ta ma charakter trwały czy okresowy, oraz od kiedy powstała niezdolność do pracy czy w okresie zatrudnienia , Sąd dopuścił i przeprowadził dowód z opinii biegłych sądowych : kardiologa, specjalisty chorób płuc , reumatologa , neurologa –specjalisty medycyny pracy .

Biegła sądowa z zakresu chorób płuc w opinii z dnia 24.VII.2018r. rozpoznała u wnioskodawcy przewlekłą obturacyjną chorobę płuc i zaopiniowała ,że wnioskodawca jest częściowo niezdolny do pracy na okres lat dwóch / k. 15-16/ .

Biegły kardiolog w opinii z dnia 12.XII.2018r zaopiniował ,że wnioskodawca jest zdolny do pracy / k. 36/.

Biegły reumatologa i neurolog nie stwierdzili niezdolności do pracy / k. 23, 33/.

Biegły specjalista medycyny pracy zaopiniował ,iż wnioskodawca jest częściowo niezdolny do pracy z przyczyn pulmonologicznych od 6.XII.2017r do 31.XII.2019r / k. 35 /.

Żadna ze stron nie wniosła zarzutów do opinii biegłych lekarzy sądowych .

Sąd Okręgowy ustalił powyższy stan faktyczny w oparciu o wskazane dowody z dokumentów, które jako sporządzone w przepisanej formie, przez powołane do tego organy, uznano za w pełni wiarygodne.

W ocenie Sądu, walorem wiarygodności można obdarzyć opinie biegłych . Wspomniane opinie zawierają wszystkie konieczne elementy opiniowania, a więc wywiad uzyskany od wnioskodawcy i z zapisu dokumentacji medycznej, rezultaty własnych badań, wskazanie dokumentacji medycznej będącej przedmiotem analizy, rozpoznanie lekarskie i wniosek końcowy dotyczący niezdolności do pracy, w tym odnosi się również do dokumentacji lekarskiej zgromadzonej w sprawie. Merytoryczna analiza również pozwala na przyznanie opiniom biegłych waloru wiarygodności. Sąd podzielił zatem powyższe opinie i wnioski końcowe przedstawione przez biegłych, uznając je za spójne i logiczne. **Sąd Okręgowy zważył, co następuje:**

Odwołanie jest zasadne.

Przedmiot sporu w niniejszej sprawie stanowiło ustalenie, czy wnioskodawca spełnił pierwszą przesłankę uprawniającą do nabycia prawa do renty , a to przesłankę niezdolności do pracy , gdyż pozostałe z przesłanek stanowiły okoliczność bezsporną.

Stosownie do treści art. 57 ust. 1 ustawy o emeryturach i rentach z FUS – renta z tytułu niezdolności do pracy przysługuje ubezpieczonemu, który spełnił łącznie warunki:

- 1) jest niezdolny do pracy;
- 2) ma wymagany okres składkowy i nieskładkowy;

3) niezdolność do pracy powstała w okresach, o których mowa w art. 6 ust. 1 pkt 1 i 2, pkt 3 lit. b, pkt 4, 6, 7 i 9, ust. 2 pkt 1, 3-8 i 9 lit. a, pkt 10 lit. a, pkt 11-12, 13 lit. a, pkt 14 lit. a i pkt 15-17 oraz art. 7 pkt 1-4, 5 lit. a, pkt 6 i 12, albo nie później niż w ciągu 18 miesięcy od ustania tych okresów.

Zgodnie z art. 12 ust. 1 i 3 ustawy emerytalnej, niezdolną do pracy jest osoba, która całkowicie lub częściowo utraciła zdolność do pracy zarobkowej z powodu naruszenia sprawności organizmu i nie rokuje odzyskania zdolności do pracy po przekwalifikowaniu, przy czym częściowo niezdolną do pracy jest osoba, która w znacznym stopniu utraciła zdolność do pracy zgodnie z poziomem posiadanych kwalifikacji. Przy ocenie stopnia i trwałości niezdolności do pracy oraz rokowania co do odzyskania zdolności do pracy uwzględnia się z jednej strony stopień naruszenia sprawności organizmu oraz możliwości przywrócenia niezbędnej sprawności w drodze leczenia i rehabilitacji, z drugiej zaś możliwość wykonywania dotychczasowej pracy lub podjęcia innej pracy oraz celowość przekwalifikowania zawodowego, biorąc pod uwagę rodzaj i charakter dotychczas wykonywanej pracy, poziom wykształcenia, wiek i predyspozycje psychofizyczne.

Z zebranego w sprawie materiału dowodowego wynika, że wnioskodawca spełnia warunki określone w treści przepisu art. 12 ust. 1 i 3 ustawy o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych. Sąd w celu ustalenia tych okoliczności dopuścił i przeprowadził dowód z opinii biegłych sądowych .

Biegli specjalista chorób płuc i specjalista medycyny pracy jednoznacznie wskazali, że obecny stan zdrowia wnioskodawcy uzasadnia orzeczenie wobec niego częściowej niezdolności do pracy z uwagi na chorobę obturacyjną płuc . Niezdolność do pracy trwa od 6.XII.2017r do grudnia 2019r. i orzekł o przyznaniu prawa do renty od daty zaprzestania pobierania świadczenia rehabilitacyjnego .

W tym miejscu należy wskazać, iż zasady przyznawania i wypłacania świadczeń emerytalno-rentowych reguluje ustawa z dnia 17 grudnia 1998 r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych. W myśl art. 118 ust. 1 tej ustawy, organ rentowy wydaje decyzję w sprawie prawa do świadczenia lub ustalenia jego wysokości po raz pierwszy w terminie 30 dni od wyjaśnienia ostatniej okoliczności niezbędnej do wydania tej decyzji, przy czym w razie ustalenia prawa do świadczenia lub jego wysokości orzeczeniem organu odwoławczego, za dzień wyjaśnienia ostatniej okoliczności uważa się również dzień wpływu prawomocnego orzeczenia organu odwoławczego (ust. 1a). W niniejszej sprawie nie zachodzą podstawy do uznania, iż opóźnienie w przyznaniu świadczenia jest następstwem okoliczności, za które organ rentowy ponosi odpowiedzialność. Dopiero, bowiem w toku postępowania sądowego, opinii biegłych sądowych wyjaśniły i definitywnie przesądziły o aktualnym stanie zdrowia wnioskodawcy . Dlatego też, Sąd nie ustalił odpowiedzialności organu rentowego za nieustalenie ostatniej okoliczności niezbędnej do wydania decyzji.

Mając powyższe na uwadze, Sąd na podstawie art. 477¹⁴ § 2 k.p.c. zmienił zaskarżoną decyzję i przyznał wnioskodawcy prawo do renty z tytułu częściowej niezdolności do pracy od daty zaprzestania pobierania świadczenia rehabilitacyjnego do 31.XII.2019r. / świadczenie rehabilitacyjne do 5.XII.2018r , renta od 6.XII.2018r , opinia biegłego medycyny pracy / .